

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Ghenadie Nicolaev,
Petru Moraru,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de
procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari Dumitru și
partea vătămată Caraman Serafim, prin care se solicită casarea deciziei
Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 02 iunie 2016, în cauza penală în
privința lui

Paiu Maxim

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 03.11.2014 - 18.12.2015;

instanța de apel: 17.02.2016- 02.06.2016;

instanța de recurs: 02.08.2016 - 24.01.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală
legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cantemir din 18 decembrie 2015, Paiu M. a
fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la pedeapsă sub formă de
amendă în mărime de 250 unități convenționale, echivalent a 5 000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de către Caraman S. a fost admisă în principiu,
urmând a fi examinată în procedură civilă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la 26.03.2014, în
jurul orelor 12⁰⁰, Paiu M. având în posesie permisul de conducere cu categoriile
admise "B", "C₁", conducând automobilul de marca/model "Volkswagen
Caddy", cu n/î LV AK 943, care era în stare tehnică bună, având în salonul
automobilului în calitate de pasager pe Dușa D., se deplasa pe traseul R-34, cu
destinația or. Cantemir - or. Leova, din or. Cahul în direcția spre mun. Chișinău.
În timpul deplasării pe drumul enunțat, pe teritoriul s. Antonești, r-nul
Cantemir, nu a manifestat prudență sporită la conducerea automobilului,
ignorând astfel prevederile pct. 10 alin. (1), lit. b); pct. 45 alin. (1), lit. a), b), c), d)
al Regulamentului Circulației Rutiere (RCR), aprobat prin HG nr. 357 din
13.05.2009, cu modificările ulterioare, fără a se asigura de siguranța manevrei

efectuate, în apropierea de porțiunea ce intersectează drumul național cu un drum de țară, cu circulație neregulată, s-a angajat în depășirea mijlocului de transport de marca/model "VAZ 210", cu n/î CH AK 933, condus de Caraman S., care se afla deja pe banda de contrasens și a început să efectueze manevra de cotire la stânga, unde a comis tamponarea în partea laterală stângă a automobilului de marca/model "VAZ 210". În urma accidentului rutier lui Caraman S. i-au fost cauzate vătămări corporale medii, care au condiționat dereglarea sănătății de lungă durată, mai mult de 21 de zile.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Josu Gh. în numele inculpatului Paiu M., care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea apelului declarat, avocatul a menționat că, în momentul impactului inculpatul a procedat corect, deoarece automobilul de marca/model "VAZ 210", se deplasa cu o viteză mică și linia întreruptă îi permitea depășirea. Era imposibilă frânarea deoarece totul s-a petrecut rapid. Manevra de depășire a fost pregătită din timp la vreo 10 - 20 metri. El se afla pe bancheta din față dar momentul impactului nu l-a văzut deoarece a închis ochii, pentru că și-a dat seama că se vor lovi, așa cum automobilul de marca/model "VAZ 210", a virat la stânga fără semnalizare. De asemenea, a indicat că, Caraman S. a recunoscut că se folosea de automobil fără controlul tehnic și asigurare. Cunoaște că nu avea dreptul să se deplaseze pe traseu, dar se folosea rar de automobil.

Instanța nu a dat o apreciere corectă raportului de expertiză nr. 1209/14 din 28.05.2014 (f.d.112-113), din care reiese că lumina viraj-stânga nu a fost sub tensiune electrică în timpul impactului, adică nu a fost conectat.

Mai mult ca atât, instanța a concluzionat, fără nici o probă că impactul a avut loc la finalizarea manevrei de virare la stânga la ieșirea de pe acostament și că vina inculpatului constă în încrederea în sine precum că va putea depăși automobilul din față, care avea o viteză de deplasare mică, fără a lua în considerație că acest automobil, avea cuplat semnalizatorul de virare la stânga, considerând că până la drumul adiacent de virare la stânga semnalizat prin semnul de circulație respectiv, era o distanță semnificativă și fără a cunoaște intenția conducătorului auto din față. Această concluzie a instanței nu este bazată pe probe, dar pe presupuneri, contravine declarațiilor inculpatului, martorului Dușa D. și părții vătămate, care a confirmat faptul că automobilul de marca/model "VAZ 210", nu era în stare tehnică bună, fără controlul tehnic. La fel, instanța nu a dat nici o apreciere faptului că partea vătămată se deplasa cu un așa automobil, încălcând prevederile pct. 121 lit. b) al RCR.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 02 iunie 2016, a fost admis apelul declarat, casată total sentința și pronunțată o hotărâre de achitare a inculpatului, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

5. Instanța de apel, audiind participanții la proces, cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a constatat că, starea de fapt și acțiunile inculpatului Paiu M. nu se încadrează în prevederile art. 264 alin. (1) Cod penal.

Întru adoptarea soluției, instanța de apel reținând prevederile art. 1 alin. (2), (3), 8 alin. (3), 24 alin. (2), 26 alin. (3) Cod de procedură penală, a conchis că, la pronunțarea sentinței instanța de fond greșit a determinat circumstanțele de fapt și de drept și incorect a concluzionat că acțiunile inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Instanța de apel a considerat că, concluziile instanței de fond asupra vinovăției inculpatului sunt sprijinite pe interpretarea sub aspect acuzator a semnificației unor circumstanțe și declarații, fără a avea acoperire în probele cercetate și fără a oferi o explicație logic întemeiată pe acestea.

Instanța de apel a constatat că, nici organul de urmărire penală și nici prima instanță nu au demonstrat faptul că prin acțiunile sau inacțiunile sale, inculpatul a încălcat prevederile pct. 10 alin. (1), lit. b) al RCR, potrivit cărora *"persoana care conduce un autovehicul trebuie să posedă cunoștințe și să execute cerințele prezentului regulament, precum și să posedă dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum"*.

Totodată, potrivit prevederilor pct. 45 alin. (1), lit. a), b), c), d) a regulamentului menționat, stipulează că, *"conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului, situația rutieră"*, iar faptul că Paiu M. ar fi condus mijlocul de transport cu încălcarea limitei de viteză, nu a fost demonstrat. Inculpatul, în instanța de fond a declarat că, se deplasa cu viteza de 80 km/h până la 90 km/h, iar automobil de marca/model "VAZ 210", se deplasa spre or. Leova, pe partea dreaptă cu o viteză mică, aproximativ 30 - 40 km/h, iar Caraman S. sau martorii nu au declarat că inculpatul s-ar fi deplasat cu o viteză mai mare decât cea admisibilă pentru acea porțiune de drum. Alte probe pertinente în acest sens de către partea acuzării nu au fost prezentate. Acest, fapt în viziunea instanței de apel a demonstrat faptul că, Paiu M. nu ar fi încălcat nici prevederile pct. 47 alin. (1), lit. b) al RCR, potrivit cărora *"limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: în afara localităților 90 km/h "*.

Instanța de apel, la fel a conchis că, nu și-a găsit confirmarea nici faptul că, inculpatul este vinovat de comiterea accidentului rutier, precum că acesta nu a ținut permanent seama de următorii factori: *starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; situația rutieră.*

Astfel, instanța de apel a reținut că, inculpatul deține permis de conducere cu categoriile admise "B", "C1" (f.d. 52, 55), deci la momentul producerii accidentului, la 26.03.2014, acesta avea deja experiență în conducere, nu mai făcea parte din categoria conducătorilor începători, așa cum potrivit pct. 15 din anexa 6 a RCR, conducător începător este acela care are o vechime în conducere mai mică de un an. Faptul că, Paiu M. la 26.03.2014, nu mai făcea parte din categoria conducătorilor începători, demonstrează că aceasta îi permitea să prevadă situațiile periculoase ce ar putea apărea în timpul conducerii de către acesta a mijlocului de transport în situația rutieră creată. De asemenea, a fost stabilit faptul că ultimul nu consumase băuturi alcoolice, fapt confirmat prin testarea cu aparatul "DRAGER", la 26.03.2014, ora 12³⁹ (f.d.17).

Cât privește starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, se notează faptul că automobilul de marca/model "Volkswagen Caddy", cu n/î LV AK 943, era în stare tehnică bună, acest fapt a fost constatat și de prima instanță, dar pe de altă parte menționează că de către Paiu M. nu au fost respectate prevederile pct. 45 alin. (1), lit. c) din RCR, poziție ce se manifestă ca fiind contradictorie.

Referitor la situația rutieră, din declarațiile lui Paiu M., Caraman S., cât și a martorilor rezultă că, din sensul opus al direcției de deplasare a automobilelor conduse de către Paiu M. și Caraman S., careva mijloace de transport nu erau, ceea ce demonstrează că situația rutieră îi permitea acestuia să efectueze depășirea mijlocului de transport de marca/model "VAZ 210", care se deplasa cu o viteză mai mică decât cea cu care se deplasa automobilul de marca/model "Volkswagen Caddy", distanța dintre ei era de aproximativ 60 m, în întâmpinare careva mijloace de transport nu se deplasau, era timp de zi, în jurul orei 10⁰⁰, nu era ceață, mișcarea unităților de transport nu era intensă, acestea fiind probate prin procesul-verbal din 26.03.2014, de cercetare a locului accidentului rutier (f.d.7-16, 84-90). Alți factori externi cu acțiune asupra stării psihofiziologice ce influențează atenția și reacția, în ședința de judecată în instanța de fond și nici în instanța de apel, nu au fost stabiliți.

Prin cele menționate, instanța de apel a conchis că, Paiu M. înainte de accident se afla într-o stare psihofiziologică obișnuită, iar cele notate accentuează faptul că nici prevederile pct. 45 alin. (1), lit. a), b), c), d) al RCR, nu au fost încălcate de către acesta.

Mai mult ca atât, de către prima instanță nu au fost indicate acțiunile prin care inculpatul ar fi încălcat prevederile pct. 45 a regulamentului menționat.

În viziunea instanței de apel, prima instanță greșit a ajuns la concluzia precum că Paiu M. a încălcat prevederile pct. 51 lit. b), c) a RCR, or automobilului de marca/model "VAZ 210", a virat la stânga fără a cupla semnalizatorul, iar martorul Mocanu S. a declarat că între automobile era distanța de aproximativ 60 m.

Prin urmare, instanța de fond incorect a concluzionat că, la automobilul de marca/model "VAZ 210", condus de Caraman S., semnalizatorul de virare ar fi fost cuplat, or, potrivit raportului de expertiză nr. 1209/14 (111) din 28.05.2014, becul ce semnalizează intenția de virare la stânga nu era sub tensiune electrică, deci nu a fost cuplat, iar inculpatul și martorul Dușa D. au menționat că Caraman S. a virat la stânga fără a semnaliza intenția sa.

Astfel, instanța de apel a conchis că, inculpatul a efectuat manevra de depășire pe partea stângă, cu respectarea prevederilor pct. 52 alin. (1) al RCR.

În circumstanțele descrise supra, instanța de apel a conchis că, prima instanță la emiterea sentinței de condamnare a lui Paiu M. a interpretat eronat probele existente pe prezenta cauză penală și a constatat încălcarea prevederilor Regulamentului de circulație rutieră, fără a face trimitere la acțiunile prin care acesta ar fi încălcat prevederile menționate, astfel, nefiind demonstrată vinovăția lui Paiu M. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Din considerente expuse în art. 387 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel nu s-a expus asupra soluționării acțiunii civile înaintate în cauză.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recursuri ordinare procurorul și partea vătămată Caraman S., care solicită:

- *acuzatorul de stat*, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct.

6) Cod de procedură penală, casarea acesteia, cu menținerea în vigoare a sentinței.

În motivarea recursului ordinar, *acuzatorul de stat* menționează că, instanța de apel nu a acordat îndeajuns atenție depozițiilor martorului Dușa D., care a relatat la urmărirea penală că „*la data de 26.03.2014, se afla în calitate de pasager în a/m prietenului său, Paiu M., de marca/model "Volkswagen Caddy", n/î LV AK 943, la volanul căruia se afla Maxim P., se deplasau din or. Cahul spre direcția mun. Chișinău. Trecând de or. Cantemir, ajungând în preajma unei brigăzi de tractoare, în fața noastră la o depărtare aproximativă de 10 metri, înaintea noastră, se deplasa un a/m de marca/model "VAZ 210", culoare albă. Șoferul Paiu M. a aprins semnalizatoarele pentru al anunța pe șoferul din față că vrea să-l depășească, încercând să se deplaseze pe direcția opusă. Ne deplasam cu o viteză de aproximativ 80 - 90 km/h. Neajungând la distanța de aproximativ 0,5 metri până la automobilul de marca/model "VAZ 210", șoferul automobilului acestuia fără să aprindă semnalizatorul a început să vireze pe partea stângă, fără să se asigure că noi deja facem depășirea, probabil încercând să treacă pe drumul de țară, care duce spre s. Antonești*” (f.d. 32).

În cadrul ședinței de judecată la instanța de fond Dușa D. a declarat că „(...) automobilul lor se afla la 2 metri de automobilul de marca/model "VAZ 210", când acesta a virat la stâng (...).” Manevra de depășire a fost pregătită din timp la vreo 10 - 20 metri”.

Aceste declarații sunt contradictorii cu declarațiile inculpatului Paiu M., care a declarat, în primul rând, la urmărirea penală că recunoaște vinovăția în

comiterea accidentului rutier și în al doilea rând că a ieșit la depășire la distanță de vreo 60 m. La această distanță el deja se afla pe partea stângă a traseului și a ieșit la depășirea automobilului de marca/model "VAZ 210".

Martorul Dușa D. ar fi fost influențat într-o oarecare măsură din partea prietenului său Paiu M., deoarece inițial declarațiile lor se difereau, iar în instanța de judecată declarațiile erau asemănătoare.

Declarațiile lui Paiu M. sunt contradictorii cu cele ale părții vătămate, care a relatat că a cuplat semnalizatorul "virare la stânga" și a început să micșoreze viteza (f.d.48-49, 193-194).

La fel, conform raportului de expertiză nr.1209/14 (III) din 28.05.2014, se menționează că, în timpul impactului, filamentul becului "12V/21W" din cavitatea 4 (dispersor „S1 E2 835” - "lumină STOP") al lanternei semnalizatorului din spate ridicat la fața locului accidentului rutier de la automobilul de marca/model "VAZ 210", recunoscut corp delict și prezentat spre examinare, se afla sub tensiune electrică (f.d. 95-100).

Astfel, instanța de apel s-a bazat doar pe declarațiile inculpatului și martorului Dușa D., care sunt contradictorii cu cele ale părții vătămate și cu rezultatele expertizelor menționate.

Instanța de apel nu a apreciat elemente de fapt constatate prin intermediul mijlocului de probă: procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier cu anexă - schema și tabelele fotografice (f.d. 7-16), din care rezultă că nu numai locul accidentului rutier prin indicarea traseului R-34 în apropierea s. Antonești, r-nul Cantemir, ci locul concret de tamponare indicat cu cerc (f.d. 9), pe partea dreaptă de traseu, luând în vedere direcția de deplasare a mijloacelor de transport până la tamponare, locul care nu se află pe carosabil.

Conform raportului de expertiză nr. 1018 din 17.06.2014, în concluziile la pct. 3, s-a constatat că conducătorul automobilului de marca/model "Volkswagen Caddy", cu n/î LV AK 943, din punct de vedere tehnic, trebuia să acționeze în conformitate cu p. 45. (2) din RCR, conform căruia, cazul în care, în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. Pct. 4 - în momentul tamponării, partea laterală din stânga a automobilului de marca/model "VAZ 210" cu n/î CH AC 933, a intrat cu partea dreaptă din față a automobilului de marca/model "Volkswagen Caddy" cu n/î LV AK 943. Axele longitudinale ale acestor mijloace de transport se aflau sub un unghi aproximativ de 45°. Poziția relativă a acestor mijloace de transport, la momentul de tamponare este prezentată în diagrama și fotografiile cu nr. 5, 6 anexate la expertiza dată (f.d. 89 - 90).

Instanța de fond corect a concluzionat faptul că, la automobilul de marca/model "VAZ 210", condus de Caraman S., era cuplat semnalizatorul "virare la stânga" din spate în momentul efectuării manevrei date. Este de menționat că prin procesul-verbal din 26.03.2014, de cercetare a locului

accidentului rutier este indicat că, de la fața locului a fost ridicat semnalizatorul de la automobilul de marca/model "VAZ 210" (f.d.7-16), care a fost supus expertizei și concluziile raportului de expertiză nr. 1209/14 (111) din 28.05.2014, corect au fost interpretate, care a indicat că la efectuarea manevrei de virare la stânga, semnalizatorul a fost cuplat.

În momentul ciocnirii, conducătorul automobilului de marca/model "VAZ 210", Caraman S. practic finisa manevra de virare la stânga, la ieșire de pe acostament, iar vina lui Paiu M. constă în încrederea precum că dânsul va putea depăși automobilul din față, care avea o viteză de deplasare mai mică, fără a lua în considerație viteza de deplasare a automobilului propriu, că automobilul de marca/model "VAZ 210", avea cuplat semnalizatorul "virare la stânga" și "stop", considerând că până la drumul adiacent de virare la stânga era o distanță semnificativă și fără a cunoaște intenția conducătorului auto din față.

- *partea vătămată Caraman S.*, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, casarea acesteia, cu menținerea în vigoare a sentinței.

În motivarea recursului declarat, partea vătămată a menționat că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Consideră ca fiind eronată și contrară materialelor cauzei concluzia instanței de apel privind schimbarea direcției de mișcare spre stânga cu trecere pe banda de circulație cu sens opus de către dânsul, care ar fi fost pe neașteptate pentru inculpat, or, conform schemei accidentului rutier, locul ciocnirii automobilelor a avut loc după ce a traversat ambele benzi de circulație cu lățimea de 6 m, adică manevra era deja consumată.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia că acestea urmează a fi admise cu casarea totală a hotărârii atacate și menținerea sentinței, pe motiv că apelul a fost greșit admis, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul,

verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit mai menționează că recurenții, drept temei pentru declararea recursurilor, au indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal lărgit reține că temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată, invocând în acest context următoarele.

Colegiul penal lărgit constată că prima instanță a apreciat obiectiv cumulul de probe administrat la urmărirea penală și examinate în instanță (f.d. 204, vol. I), prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, veridicității și coroborării lor și just a adoptat soluția de condamnare a lui Paiu M., în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, echitabil stabilindu-i acestuia pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 250 unități convenționale, echivalentul a 5 000 lei.

Astfel, ținând seama de cele menționate mai sus, Colegiul consideră greșită concluzia instanței de apel, precum că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și că "*(...) prima instanță la emiterea sentinței de condamnare a interpretat eronat probele existente pe prezenta cauză penală și a constatat încălcarea prevederilor pct. 10 alin. (1), lit. b); pct. 45 alin. (1), lit. a), b), c), d); pct. 51 lit. b), c), precum și pct. 52 alin. (1) ale Regulamentului circulației rutiere, fără a face trimitere la acțiunile prin care acesta ar fi încălcat prevederile menționate, astfel nefiind demonstrată vinovăția lui Paiu M. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.*", întrucât din cumulul de probe anexate la dosar, cert s-a stabilit că Paiu M., conducând automobilul de marca/model "Volkswagen Caddy", cu n/î LV AK 943, fără a se asigura de siguranța manevrei efectuate, în apropierea de porțiunea de carosabil ce intersectează drumul național cu un drum de țară, cu circulație nedirijată, s-a angajat în depășirea mijlocului de transport de marca/model "VAZ 2101" cu n/î CH AK 933, condus de cet. Caraman S., care se afla deja pe banda de contrasens și a început să efectueze manevra de cotire la stânga, unde a comis tamponarea în partea laterală stângă a mijlocului de transport de marca/model "VAZ 2101", în rezultat la ce conducătorul acestuia s-a ales cu vătămări corporale medii și dovedesc incontestabil faptul că anume Paiu M. se face vinovat de accidentul rutier, fapt dedus din declarațiile lui Caraman

S., care a relatat că "(...) la întoarcere, lângă oprirea din s. Antonești r-nul Cantemir, a văzut automobilul lui Paiu M. la distanța de vre-o 60 m, a cuplat semnalizatorul și a încercat să vireze la stânga. În momentul coliziunii automobilul său era pe jumătate trecut de carosabil (...), a cuplat indicatorul și a mai mers până la virare încă vre-o 70 m. El se deplasa cu viteza de 50-60 km/h, când a cuplat indicatorul el a conțenit din viteză. Nu a văzut ca la automobilul din spate să fi fost cuplat indicatorul de depășire." (f.d. 193, 194, vol. I), declarații ce coroborează cu ale lui Mocanu S., care a indicat că, "(...) el stătea împreună cu cumnatul său la stația din s. Antonești și așteptau un transport să meargă în or. Leova. Pe traseu venea un automobil de culoare albă de model "VAZ", a văzut că a cuplat semnalizatorul la stânga, el discuta cu cumnatul său și atunci a auzit o lovitură. (...) între automobile erau o distanță de vre-o 60 metri. Ei au văzut automobilul care venea din spate, tot de culoare albă era" (f.d. 200, 201, vol. I).

Concluzia instanței de apel, care la baza soluției de achitare a reținut declarațiile inculpatului și ale martorului Dușa D., potrivit cărora vinovat de producerea accidentului rutier se face șoferul automobilului de marca/model "VAZ 2101", care a virat la stânga fără a cupla indicatorul în momentul efectuării manevrei de depășire de către șoferul automobilul de marca/model "Volkswagen Caddy", iar în momentul accidentului la automobilului de marca/model "VAZ 2101" în genere lipsea semnalizatorul din partea stângă-spate, nu poate fi reținută, deoarece prima instanță, verificând și cercetând probele administrate în cauză, just a dat apreciere critică declarațiilor lui Dușa D., fiind relatate cu scopul de a induce instanța în eroare.

Prima instanța corect a reținut ca probă procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 26.03.2014, cu schița accidentului rutier din aceeași dată și planșa fotografică anexată (f.d. 7-16, vol. I), cât și raportul de expertiză nr. 1209/14 (III) din 28.05.2014, care infirmă declarațiile inculpatului și martorului Dușa D. enunțate mai sus, deoarece potrivit concluziei se menționează că, în timpul impactului, filamentul becului „12V/21W” din cavitatea 4 (dispersor „S1 E2 835” - „lumină STOP”) al lanternei a semnalizatorului din spate ridicat de la fața locului accidentului rutier de la automobilului de marca/model "VAZ 2101" cu n/î CH AK 933, recunoscut corp delict și prezentat spre examinare, se afla sub tensiunea electrică (f.d. 95 -100, vol. I).

Prin urmare, instanța de fond corect a concluzionat faptul că, la automobilul de marca/model "VAZ 2101", condus de Caraman S., era cuplat semnalizatorul "virare la stânga" din spate în momentul efectuării manevrei date.

Astfel, cele menționate, raportate la circumstanțele cauzei, atestă că în momentul ciocnirii, conducătorul automobilului de marca/model "VAZ 2101" Caraman S. practic finisa manevra de virare la stânga, la ieșire de pe acostament, iar vina lui Paiu M. constă în încrederea precum că dânsul va putea depăși automobilul din față, care avea o viteză de deplasare mai mică, fără a lua în considerație viteza de deplasare a automobilului propriu, că automobilul de

marca/model "VAZ 2101", avea cuplat semnalizatorul "virare la stânga" și "STOP", considerând că până la drumul adiacent de virare la stânga semnalizat prin semnalul de circulație respectiv, era o distanță semnificativă și fără a cunoaște intenția conducătorului auto din față.

Ținând seama de cele menționate mai sus, Colegiul penal consideră greșită concluzia instanței de apel, precum că sentința de condamnare a lui Paiu M. este bazată pe probe pripite, unilaterale, pe date abstracte și neautentice, care nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, deoarece cumulul de probe anexate la dosar, care au constituit obiectul cercetării judecătorești, dovedesc incontestabil vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate și nu contravin prevederilor art. 93, 94 Cod de procedură penală. Mai mult că, acestea nu au fost contestate de către partea apărării în condițiile legii, la etapele respective ale procesului penal.

Astfel, în opinia Colegiului penal, prima instanță just a constatat împrejurările cauzei care relevă concludent și cert că accidentul rutier constituie o consecință causală a încălcării de către inculpat a prevederilor pct. 10 alin. (1), lit. b); pct. 45 alin. (1), lit. a), b), c), d); pct. 51 lit. b), c), precum și pct. 52 alin. (1) din Regulamentul circulației rutiere, care au provocat *vătămarea medie* a integrității corporale sau a sănătății.

Instanța de recurs apreciază că starea de fapt și de drept stabilită în sentință concordă cu circumstanțele constatate și probele administrate, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul conchide că eroarea comisă de instanța de apel urmează a fi corectată având în vedere că apelul apărării greșit a fost admis, prin casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe în privința lui Paiu M., care la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de restabilirea echilibrului social între fapta comisă și consecințele survenite, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, astfel că pedeapsa aplicată sub formă de amendă, fiind una echitabilă.

Reținând cele invocate, Colegiul conchide că eroarea comisă de instanța de apel urmează a fi corectată, având în vedere că apelul neîntemeiat a fost admis, prin casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe în privința lui Paiu M.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari Dumitru și partea vătămată Caraman Serafim, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din

02 iunie 2016, cu menținerea sentinței Judecătorei Cantemir din 18 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Paiu Maxim*.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 februarie 2017.

Președinte
Judecătoria

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti
Ghenadie Nicolaev
Petru Moraru